

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Českých Budějovicích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 29. dubna 2024 samosoudcem Mgr. Radkem Martínkem,

t a k t o :

obžalovaný

██████████ ██████████ ,

narozený ██████████ v ██████████ , trvale bytem ██████████

u z n á v á s e v i n n ý m , ž e

dne 4.12.2022 v době okolo 21.34 hodin v ██████████ z budovy ██████████
██████████ na adrese ██████████ z pokoje číslo ██████████ vědomě zatelefonoval ze svého mobilního telefonu s účastnickým číslem ██████████ na tísňovou linku Policie ČR “158“, kdy se nepředstavil a uvedl „Dobrý den, chci říct, na ██████████ jsem dal bombu, bouchne, jestli nepřestanete tvrdit, že Vás musím trpět, máte 10 minut“, ačkoli věděl, že je tato zpráva nepravdivá, což vedlo k bezdůvodnému a planému nasazení sil a prostředků Policie České republiky a Městské policie České Budějovice, které na místě prováděly činnost směřující k odvrácení nebezpečí hrozícího z uvedeného oznámení spočívající v evakuaci 125 osob z budovy a prohlídce celé budovy služebním psem s negativním výsledkem, čímž Krajskému ředitelství policie Jihočeského kraje, IČO: 75151511 způsobil škodu ve výši 1.209 Kč a Statutárnímu městu České Budějovice, IČO: 00244732 způsobil škodu ve výši 678 Kč,

t e d y

sdělil orgánu Policie České republiky nepravdivou zprávu, která byla způsobilá vyvolat opatření vedoucí k nebezpečí vážného znepokojení alespoň části obyvatelstva nějakého místa a bezdůvodnou záchrannou práci integrovaného záchranného systému,

t í m s p á c h a l

přečin šíření poplašné zprávy dle § 357 odst. 2 trestního zákoníku

a o d s u z u j e s e z a t o

podle § 357 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **10 (deset) měsíců**, přičemž podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon uloženého trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **24 (dvacetčtyři) měsíců**.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu se obžalovanému současně ukládá povinnost uhradit poškozenému Statutárnímu městu České Budějovice, IČO: 00244732, škodu ve výši **678 Kč** a Krajskému ředitelství policie Jihočeského kraje, IČO: 75151511, škodu ve výši **1 209 Kč**.

O d ů v o d n ě n í :

1. Důkazy provedenými v přípravném řízení a v průběhu hlavního líčení byl zjištěn skutkový děj popsáný shora ve výrokové části rozsudku.
2. **Obžalovaný** [REDAKCE] v přípravném řízení k trestné činnosti kladené mu za vinu uvedl, že na ubytovně byl jen krátce. V inkriminovaný den šel do kuchyně, kde si vzal pivo. Nějací Ukrajinci mu začali nadávat. Nevěděl, jak ty hlasy zastavit, začal vypínat pojistky na chodbě a pak vzal svůj telefon a zavolal na policii, že je tam bomba. Šlo o náhlé rozhodnutí. Poté, co zavolal, se začal sebepoškozovat cigaretami.
3. U hlavního líčení obžalovaný uvedl, že byl na [REDAKCE], vzal si prášek, který mu způsoboval halucinace - hlasy, které slyšel, bylo to nepříjemné, začal se třeba pálit cigaretou, má asi deset tisíc popálenin od cigaret na hrudníku, na čele, na ruce. Od doby, co byl naposledy v nemocnici, mu to skončilo. Jak měl halucinace, potřeboval pomoc, zavolal, že je tam bomba a hned se přiznal. Nepopřel, že se stalo jednání, které uvedeno v obžalobě, ale bylo to z těch léků. Když volal na policii, chtěl si jakoby zavolat pomoc, občas nevěděl, co dělá, bylo to šíleně nepříjemné. Záchranku si nevolal, protože si myslel, že mu nepomůžou. Uvědomil si, co způsobil, až když přijeli. Bohužel dopředu nevěděl, že se bude muset ten objekt vyklidit, to si neuvědomil. Vůbec o takové události nikdy předtím neslyšel, nikdy ho to nenapadlo, ani to nikde neslyšel, na zprávy nekouká. Překvapilo ho když tam všichni přijeli, okamžitě se přiznal. Je možné, že si ten den vzal pervitin, možná až potom, co zavolal. Určitě neplánoval dopředu, že by něco takového udělal, bylo to bohužel náhlé rozhodnutí. Byl to momentální spontánní nápad, byl popálený, slyšel divné hlasy, bylo to strašně nepříjemné. Nikomu nevyhrožoval. Myslí, že vypožil pojistky, protože byl naštvaný, prostě v tu chvíli dělal blbosti, byl v šoku. Když volal na policii, neví, zda u toho někdo byl, možná spolubydlící. Možná volal z chodby nebo z pokoje. Na té ubytovně bydlel ani ne měsíc. Recepční si pamatuje, dávala mu klíče od pokoje, ale žádný konflikt ani bližší kontakt s ní neměl.
4. Teď má jiné léky, s těmi je spokojen, nemá už žádné halucinace, žádné hlasy. Lék Leporex mu způsoboval ty stavy. Ten lék byl indikován na schizofrenii a způsoboval mu to, že se páčil cigaretami, třeba ležel, pak slyšel hlas „vstaň vojáku“ a musel vstát, ač byl unaven. Ten stav trval strašně dlouho, asi 10 let. Léky mu změnili před pár měsíci, každou chvíli se popaloval. Ty nové léky bere asi 2 měsíce, od té doby ty halucinace ustaly, nemá žádné bludy

ani popáleniny, hlasy ještě nějaké má, ale ne takové, že by mu říkali, co má dělat. Když slyší ty hlasy, třeba si povídá, co daného dne zažil. V té době, kdy se stal ten skutek pervitin užíval, ale spíš výjimečně. Den před tou událostí si drogu neaplikoval, pervitin užívá jednou za měsíc, když potká nějakého známého. Pervitin přestal užívat před tou nemocí, než byl v nemocnici naposledy, teď kouří CBD, tak jednou týdně. Závislým se necítil být, měl na to jen chuť, chtěl si třeba užít víkend. Neví, zda se ty drogy tloukly s těmi léky, které užíval myslí si, že ne. Byl také dobrovolně v Červeném Dvoře, byl tam asi dva měsíce. Léčbu ukončil úspěšně asi tři roky zpátky. Byla to léčba drogové závislosti. Před léčbou drogy neužíval intenzivněji. Úspěch té léčby spatřuje v tom, že ho to trochu změnilo a má na to jiný náhled, dává si odstup od těch lidí, co to berou, nepije alkohol, baví se počítačem, muzikou. Alkohol neužívá, k tomu neměl nikdy příležitost ani chuť, maximálně o silvestru si dá přípitek. Na psychiatrii byl hospitalizován nějak ten den, kdy měl přijít k soudu. Byl hospitalizován zhruba měsíc v Budějovicích, to mu změnili ty léky a cítím se líp. Ambulantní psychiatrickou léčbu dodržuje, chodím pravidelně na injekce k [REDAKCE]. Dávkování léků měl jiné, ptal se psychiatra, zda ho mohou brát navečer, řekl že ano. Byla to jedna tableta navečer, dávkování důsledně dodržoval. Nevzal si před událostí např. více tablet, to se určitě nestalo.

5. **Svědék** [REDAKCE] uvedl, že době kolem 4. 12. 2022 bydlel na ubytovně [REDAKCE] v ulici [REDAKCE], kde byl ubytován ve druhém patře v pokoji č. [REDAKCE]. V té době tam s ním byl ubytovaný obžalovaný [REDAKCE]. Již první noc seděl obžalovaný na posteli a celou noc se kolébal dopředu a dozadu, přičemž vydával neidentifikovatelné zvuky. Následující dny začal mít další psychické problémy, pořád se s ním o něco hádal. Bral nějaké prášky a na ně požíval alkoholické nápoje. Vše vygradovalo v uvedený den večer, kdy byli na pokoji a došlo mezi nimi ke slovní rozeprá. Následně mu obžalovaný sdělil, že na ubytovně vybuchne bomba. Pak se rozhodl jít na recepci a říct to recepční [REDAKCE]. Telefonovat obžalovaného na policii ale svědek neslyšel.
6. **Svědčyně** [REDAKCE] - recepční na [REDAKCE], v přípravném řízení při podání vysvětlení uvedla, že dne 4. 12. 2022 kolem 21.40 hodin byla na recepci ubytovny. V tuto dobu za ní přišla jedna z ubytovaných Ukrajinek, která se jí snažila sdělit, že jí jeden muž slovně napadá a zhasíná jí světla na kuchyňce, vypíná jističe. Šla se podívat do druhého patra a ve dveřích na schodiště potkala obž. [REDAKCE], který kouřil a pálil se cigaretou ruce. Při bližším pohledu si všimla, že má popálený od cigaret i svůj obličej. Když se se jej zeptala, proč to dělá, odpověděl jí, že nechce být na ubytovně. Začal mít nějaké rozpory s Ukrajinkou a z chodby na schodiště vyšel pan [REDAKCE], který jí říkal, ať jdou pryč, že jej chce [REDAKCE] zabít. Sešla tedy s panem [REDAKCE] zpět na recepci, odkud zavolala na linku 158, že je tam člověk, který druhému vyhrožuje, že jej zabije. Současně jí na druhý telefon volala policie s tím, že na ubytovně je oznámená bomba. Pak přijeli policisté, evakuovali ubytovnu a prohledali ji, ale bombu nenalezli. Obžalovaného také neviděla telefonovat.
7. Vzhledem k tomu, že v průběhu přípravného řízení vznikly pochybnosti o duševním stavu obžalovaného v době činu, byl ve věci **zpracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odpovědi psychiatrie**. Z jeho závěrů vyplývá, že obžalovaný trpí paranoidní schizofrenií, škodlivě užívá návykové látky. V době skutku dle znalkyně nebyly přítomny psychotické příznaky, nejednal pod vlivem duševní poruchy, byl pod vlivem amfetaminu a marihuany. Rozpoznávací schopnosti v době skutku byly lehce sníženy, zatímco ovládací schopnosti posuzovaného byly sníženy podstatně, přičemž na tomto snížení se podílela přítomná intoxikace návykovou látkou a dále zde byl patrný kognitivní deficit. Obžalovaný dlouhodobě nadužívá amfetamin a kanabinoidy, v době spáchání byl pod jejich vlivem. Jeho schopnost zdržet se užití návykové látky je výrazně snižena, je znalý účinku návykových látek

na svůj organismus a své chování. Znalce původně navrhovala přeměnu ochranné léčby na ústavní, neboť obžalovaný nedocházel pravidelně k lékaři, neužíval stanovenou medikaci, není schopen abstinovat, opakují se hospitalizace na psychiatrii.

8. **Znalce** [redacted] u hlavního líčení mj. uvedla, že na obžalovaného vypracovala opakovaně posudek, zná ho z mnoha posudků z minulosti, kdy řešili stejné věci. Léky obžalovaný bral dlouhodobě, lék, co uváděl, užíval již v minulosti, je to lék, který se užívá na schizofrenii, takové stavy, jak obžalovaný popisoval ve své výpovědi, by se v žádné případě neměly objevovat, ty léky je nemohou způsobovat. V kombinaci s pervitinem to také nemůže mít takový výsledek, pervitin vyvolává halucinace sám o sobě. Spáchání skutku samotného bylo rozhodnutím obžalovaného, nebylo to řízeno ani vyvoláno chorobně. Jeho jednání nebylo způsobeno chorobou, pod vlivem bludů nebo halucinací, ale právě pod vlivem OPL. Případné ústavní léčení by bylo třeba konzultovat s ošetřujícím lékařem, neboť znalecké zkoumání bylo před více jak rokem, znalce nemá povědomí, jaké je aktuální situace. V té době, kdy posudek znalce vypracovávala obžalovaný odmítal aplikace léků, nedostavoval se pravidelně, z toho uzavřela, že ambulantní léčba nebyla dostatečná, obžalovaný ji neplnil, v tu chvíli bylo třeba zvažovat přeměnu ochranné léčby ambulantní na ústavní léčbu. Pokud jde o otázku přičetnosti, snížení bylo dáno tou intoxikací, schopnosti nebyly vymizelé. V dané věci by měla být vyžádána aktuální zpráva od [redacted], jak to funguje a zda se přiklání k pokračování v ambulantní léčbě, či navrhuje přeměnu na léčbu ústavní. Obžalovaný žalovaný byl v době činu ovlivněn omamnými látkami, zřejmě metamfetaminem. Pokud by tam toto ovlivnění nebylo, pak by obžalovaný byl plně přičetný. Obž. [redacted] sice popisuje nějaký stav, vnitřní hlasy, sebepoškozování, ale v rámci vyšetření dospěla znalce k závěru, že důvodem toho nebyl vliv duševní choroby, ani žádných vnitřních hlasů či halucinací. Posuzovaného znalce neviděla ten den, kdy se událost stala, to byl zadržen policií, znalecký posudek bývá realizován s odstupem několika týdnů. V jakém stavu byl v ten den čerpala pouze z vyšetření a ze zdravotní dokumentace.
9. Právě na základě doporučení znalce byl soudem vyslechnut **svědek** [redacted] – **ošetřující psychiatr obžalovaného**, který u hlavního líčení uvedl, že pokud jde o obž. [redacted] s tím je jako jeho ošetřující psychiatr v kontaktu, kontakt by měl probíhat každý měsíc, kdy obžalovaný chodí na aplikace depotního antipsychotika a jsou mu předepisovány příslušné léky. Obžalovaný se snaží chodit pravidelně, ale nedaří se mu vždy přijít v daném termínu, nicméně se vždy omluví, chová se slušně, termíny se posouvají např. o dva dny. Vynechal pouze v době hospitalizace, ale léčbu jako takovou dodržuje. Léčba je na bázi dobrovolnosti obžalovaného, svědek nemá povědomí o tom, že by mu léčba byla nařízena. Obžalovaný chodí k psychiatrovi pravidelně od srpna 2011. Komplexně by spolupráci s obžalovaným vyhodnotil svědek tak, že u obžalovaného je problém s návykovými látkami, což ovlivňuje i tu jeho nemoc, pro kterou se léčí, tzn. schizofrenii a vlivem těch látek se schizofrenie zhoršuje, zhoršují se příznaky této nemoci, navíc je tam určitá manipulace s léky ze strany obžalovaného. Všechny jeho předchozí hospitalizace byly v souvislosti s požitím návykových látek, jde o marihuanu, pervitin a metamfetaminy. Když člověk požije návykovou látku, objevují se halucinace a bludy, které se objevovaly i při té nemoci, pokud je léčena, lze to vymýtit. Když ovšem takový pacient požije OPL, nefungují ani ty léky a pod vlivem léků pak jedná jinak. V akutním stavu svědek obžalovaného nikdy neviděl, ani ho neviděl akutně intoxikovaného. Injekce se obecně dává u pacientů, kteří špatně spolupracují, že neberou léky, injekce se postupně uvolňuje během měsíce, k tomu má obžalovaný indikované i léky, protože injekce nestačí. Svědek si nemyslí si, že by jednání obžalovaného mělo být způsobeno pod vlivem léků, které užíval, bylo to spíše pod vlivem užití návykových látek a pokud tam bude užívání OPL, nebudou léky fungovat. Svědek nemá možnost kontrolovat hladinu léků u obžalovaného, to by se museli udělat příslušné odběry,

s čímž ovšem u podobných pacientů bývají určité problémy, obžalovaný však sám uváděl, že si léky sám snížil. Od roku 2011 u obžalovaného je progres ohledně schizofrenie, takový pacient se pod vlivem této nemoci mění, dochází ke změně jeho osobnosti, to se zhoršuje. Pokud by neužíval OPL, efekt léčby by byl v tom, že by nebylo tolik hospitalizací, neměl by tolik projevů nemoci pokud jde o bludy a halucinace. Jiné příznaky by zůstaly, defekt se může buď zastavit, nebo prohlubovat. Nebýt užívání omamných a psychotropních látek, zdravotní stav obžalovaného by byl každopádně lepší.

10. Následně s ohledem na obsah svědectví [REDAKCE] byl soudem zadán k vypracování **doplněk znaleckého posudku** [REDAKCE], která nakonec uzavřela, že duševní stav posuzovaného je dlouhodobě stejný, k výkyvům a zhoršení dochází po požití tedy vlivem intoxikace návykovou látkou. Posuzovaná má svého ambulantního psychiatra [REDAKCE], nějakým způsobem léčba probíhá, kontakt s realitou u obžalovaného není narušen. Nejsou přítomny jednoznačné psychotické příznaky schizofrenie jako halucinace či bludy, ale je přítomná emoční plochost, pasivita, abulie, amotivita, kognitivní (paměťový) deficit, jeho přístup k životu je bezcílný, došlo ke ztrátě zájmů, k oploštění emotivity, snížení iniciativy. Došlo u něho též k úpadku jeho osobnosti, navíc není motivován k odvykací léčbě, aby mohla mít naději na úspěch. Znalkyně zdůraznila, že v době vypracování znaleckého posudku v roce 2022 měla za to, že obžalovaný již má ochrannou léčbu nařízenou, ale pokud posuzovaný dosud žádnou ochrannou léčbu nařízenou neměl, nemohl tedy její průběh mařit tím, že se nedostavoval k pravidelným kontrolám a porušoval abstinenci. Znalkyně se tedy domnívá, že nařízení ochranné léčby aktuálně postrádá smysl, nemůže být splněn jeho účel, navíc není dána společenská nebezpečnost u posuzovaného. K hospitalizaci dochází nejvíce v souvislosti s intoxikací, nikoli v souvislosti se zhoršením nemoci. Ani ochranná léčba ústavní formou by nevedla dlouhodobě k abstinenci posuzovaného.
11. **Listinné důkazy:** k osobě obžalovaného bylo zjištěno, že je invalidním důchodcem. Je osobou nemajetnou, omezenou ve svéprávnosti, kdy usnesením Okresního soudu v Českých Budějovicích č. j. 0 P 48/2016 – 249 ze dne 22. 4. 2022 bylo jmenováno do funkce opatrovníka Statutární město České Budějovice. V rejstříku trestů má jeden záznam, k němu však již nelze přihlížet jako k případné přítěžující okolnosti, neboť se osvědčil ve zkušební době podmíněného odsouzení a rovněž vykonal uložený trest zákazu činnosti. Součástí spisového materiálu je zejména zvukový záznam z tísňové linky 158, z kterého je zřejmé přesné znění zprávy, kterou obžalovaný oznámil policii, dále záznam ze systému Jitka, na kterém byl zaznamenán celý průběh akce, která následovala po uvedeném telefonátu, kdy došlo k evakuaci 125 osob z ubytovny a prohlídce ubytovny služebním psem, což vyplývá i ze záznamu o použití služebního psa.
12. **Hodnocení důkazů:** všechny provedené důkazy hodnotil podepsaný soud v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 tr. řádu podle svého vnitřního přesvědčení založeném na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu a dospěl k jednoznačnému závěru o vině obžalovaného projednávaným skutkem v rozsahu uvedeném v podané obžalobě. Spisový materiál nashromážděný v průběhu přípravného řízení A u hlavního líčení prokazující trestnou činnost obžalovaného zahrnuje úřední záznamy o podaném vysvětlení svědků [REDAKCE] a [REDAKCE], protokolem o ohledání místa činu, znaleckým posudek z oboru zdravotnictví, odpovědi psychiatrie, hlasovým záznamem z tísňové linky 158, jakož i výpise ze systému JITKA, záznamem o použití psa a vyúčtováním nákladů za planý výjezd složek IZS. V obsahovém souladu s těmito důkazy je pak především i vlastní doznání obžalovaného k trestné činnosti, jejíž objasnění tak v konkrétním případě a

na základě provedených důkazů nebylo nijak náročné z hlediska objektivního prokázání viny obž. [REDACTED].

13. **Právní kvalifikace** - objektem trestného činu šíření poplašné zprávy je ochrana obyvatelstva před vyvoláním vážných obav na základě rozšiřování nepravdivých poplašných zpráv. Reaguje se tak na výskyt nepravdivých oznámení (zpravidla orgánům policie, přicházejí v úvahu i složky integrovaného záchranného systému, popř. další subjekty), že je na blíže nespecifikovaném místě uložen nástražný výbušný systém, který bude v určité době (případně tato doba ani vymezena není) přiveden k výbuchu. Jednání obžalovaného již bylo podanou obžalobou přiléhavě kvalifikováno jako přečin šíření poplašné zprávy podle § 357 odst. 2 tr. zákoníku, neboť [REDACTED] sdělil orgánu Policie ČR nepravdivou zprávu, která vedla k bezdůvodné práci integrovaného záchranného systému. Po stránce subjektivní jednal obžalovaný vzhledem ke všem okolnostem případu v přímém úmyslu podle ustanovení § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, neboť chtěl způsobem uvedeným v trestním zákoníku porušit zájem chráněný trestním zákoníkem. Na základě provedeného dokazování bylo možno spolehlivě uzavřít, že se obžalovaný dopustil jednání popsáno ve výrokové části obžaloby, přičemž toto jednání je protiprávní, vykazuje znaky uvedené v trestním zákoníku a trestní zákoník je označuje za trestné. Obžalovaný tak po objektivní i subjektivní stránce naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty výše uvedeného přečinu.
14. **Výrok o trestu** - v souhrnu těchto faktů, při úvaze o druhu trestu a jeho výši soud hodnotil nejen společenskou škodlivost jednání obžalovaného s přihlédnutím k jeho pohnutkám a možnostem nápravy, ale zohlednil též dosavadní způsob života, kdy u obžalovaného není shledávána de iure žádná přitěžující okolnost, naopak mu polehčuje fakt, že se k trestné činnosti v zásadě doznal. Uložená délka a druh trestu odnětí svobody za daný přečin plně odpovídá požadavkům zákonodárce předpokládaným v ust. § 39 tr. zákoníku, přičemž vlastní trest je ukládán při spodní hranici zákonné trestní sazby předpokládané v ust. § 357 odst. 2 tr. zákoníku v rozpětí 6 měsíců až tři léta a je tak trestem spíše mírnějším, a to i proto, že se jej obžalovaný dopustil ve stavu zmenšené přičetnosti, kdy jeho rozpoznávací schopnosti v době skutku byly lehce sníženy, ovládací schopnosti pak byly sníženy podstatně, přičemž na tomto snížení se podílela přítomná intoxikace návykovou látkou.
15. Obžalobou navrhovaná ochranná léčba psychiatrické v ústavní formě resp. jakákoli jiná nebyla v případě obžalovaného soudem uložena právě s odkazem na závěry doplnku znaleckého posudku blíže specifikované v bodu 10. odůvodnění rozsudku v kontextu s výpovědí svědka [REDACTED].
16. **Výrok o náhradě škody** vyplývá ze skutečnosti, že obžalovaný svým protiprávním jednáním zapříčinil náklady, které vznikly v souvislosti se zásahem poškozenému Statutárnímu městu České Budějovice náklady, potažmo škodu ve výši 678 Kč a Krajskému ředitelství policie Jihočeského kraje škodu ve výši 1 209 Kč, což jsou částky, které bude obžalovaný povinen oběma subjektům uhradit, neboť se oba poškození připojili k trestnímu stíhání obžalovaného s požadavkem na náhradu škody včas a řádně ve smyslu ust. § 43 odst. 3 tr. řádu.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím soudu podepsaného (§ 248 odst. 1 tr.ř., § 252 tr. ř.), a to ve trojím vyhotovení. Soudem přijaté prohlášení viny nelze odvolat. Skutečnosti uvedené

v prohlášení viny nelze napadat opravným prostředkem (§ 206c odst. 7 tr. řádu). Práva odvolání nemůže úspěšně užít ten, kdo se jej již jednou výslovně vzdal.

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, nejde-li o výrok o vině v rozsahu, v jakém soud přijal jeho prohlášení viny, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo proto, že takový výrok učiněn nebyl. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§ 246 odst. 1 tr.ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr.ř.).

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, 2, 3 tr.ř.).

Odsuzuje-li soud obžalovaného k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznává-li poškozenému alespoň zčásti nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, má poškozený možnost požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o případném podmíněném propuštění obžalovaného z výkonu trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni (228 odst. 4 tr. řádu).

České Budějovice dne 29. dubna 2024

Mgr. Radek Martínek v.r.
samosoudce